

Bilag 39.

HÅNDVÆRKSRADET

København, den 4. august 1965.

I anledning af det af regeringen fremsatte forslag om en ny lov om almindelig omsætningsafgift skal rådet herved tillade sig at anføre følgende:

Det pågældende forslag, hvormed det er hensigten at indføre merværdiafgiftssystemet her i landet, indeholder ganske vist teknisk set en forenkling i forholdet til den tidligere lov om almindelig omsætningsafgift, og mange af de problemer, der for håndværket knytter sig til denne, indrømmer vi, kan løses i forbindelse med gennemførelsen af regeringens forslag. Dette gælder f. eks. mange af de besværlige problemer, der har været med den pågældende lov for byggeriets vedkommende, men rådet nærer dog alligevel betænkelighed over for de besværligheder for det samlede håndværk, den ny lov i øvrigt vil afføde.

Det, at samtlige danske håndværksvirksomheder — såfremt loven bliver gennemført — bliver nødt til at lade sig registrere og til at beregne afgift, betyder nemlig nye administrationsbesværligheder for de virksomheder, der ikke er registrerede efter den nugældende omsætningsafgiftslov. Det bliver en væsentlig udvidelse af vanskelighederne for alle de virksomheder, som hidtil har kunnet indkøbe alle deres materialer inkl. omsætningsafgifter og dermed har været færdige med afgiftsproblemer i forbindelse med loven, herunder alle de virksomheder, som kun beskæftiger sig med reparationer og derfor hidtil har undgået registrering.

Mange af de virksomheder — især de mindre — som nu skal til at føre omsætningsafgiftsregnskab, har slet ikke den fornødne arbejdskraft dertil; det bliver mestrene selv, hvis „fritid“ i forvejen er optaget af arbejde med regnskaber såvel for dem selv som for staten med ATP,

ferielov o. s. v., der nu skal påtage sig denne forøgede byrde. For disse virksomheder vil dette forøgede administrative besvær endog ofte betyde, at de må ansætte ny arbejdskraft, som de ellers ikke havde brug for, udelukkende for at arbejde for statsadministrationen.

Enten må disse håndværksvirksomheder skaffe sig udvej for de forøgede omkostninger gennem en forøgelse af priserne, eller også må mange af dem opgive deres virksomheder.

Fra mange sider inden for håndværket har man derfor fremsat forslag om, at disse forøgede omkostninger burde erstattes virksomhederne med en vis procentdel af de opkrævede afgifter til den forøgede administration.

Hvad angår det foreliggende forslag set i forhold til forslaget, der var givet udkast til i „Redegørelsen angående merværdiafgiften“, er der også visse andre forhold, som gør forslaget mindre tiltrækkende for håndværksvirksomheder.

Vi mener således, at gennemførelsen i § 15 af det nye princip gående ud på, at virksomheder, som benytter betalingsprincippet ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning, nu også skal benytte dette princip ved deres indkøb af råvarer m. v., og at på samme måde de virksomheder, der benytter faktureringsprincippet ved opgørelse af den afgiftspligtige omsætning, også skal benytte dette princip ved deres indkøb af råvarer m. v., stiller håndværksvirksomhederne betydeligt ringere.

De virksomheder, der efter det første lovudkast havde en mulighed for at kombinere de to principper, bliver nemlig nu nødt til, hvis de f. eks. benytter betalingsprincippet for deres salg, også at vente med at fradrage